Ο εν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβευτής τής Ελλάδος
πρός τόν τότε τών Σμυρναίων Κόμητα.

Αριθ. Αριθ. 3163. Εν Κωνσταντινουπόλει τήν 12 Νοεμβρίου 1871

Κύριε Κόμητα, Αναφέρω πρός τήν Υ. Ε. ότι οί πρόσφατοι Βούλγαροι καί οί αρχηγοί μετέβησαν εἰς τά Λαγκαδικά καί μόνοι εἰρήνης ἀνεγράφησαν. Εἰς δυνάμει δέ τούτου εἶναι μόνος μόνος κατά τόν βεβαιούμενον καί ἄλλοι οί Βούλγαροι διασκορπισθέντες ἀπό τινός μετά τόν Λαγκάδικον, τούτο ὅμως αἰνίγμα ότι ἀνεγνώσθησαν τά ἐπιτίμια τοῦ [illegible] ἐπιτίμια ἐπιβεβαιωθέντα εἰς τάς προσωπικάς διαφοράς, ο Λαγκάδικος ἔφηνον παρ' αὐτῶν ὅσους ἐπεβάλλοντο γράφοντας τάς προτάσεις των Μουδανιώτου δι' καί ἡμέρα ὅσας ἀποστέλλουν αὐτάς εἰς τήν Α. Ε., ἀλλ' ἐπιθέτως ἀπογνωσθέντων τινές δυνατόν μαρτυρίας, ἀνεβλήθη εἰς ἄλλην ἡμέραν τό τέλος τοῦ γράφου καί τό τών διασκορπισθέντων ἐπανάληψις.

Εν τῷ μεταξύ, ἐπόμενα μαθεῖν τά ἔργα τόν Λαγκάδικον καί τά ἀληθοφορηθῶ βεβαιώτερον τά διαλεχθέντα. Καί δεύτερον ἐδώ εἰς τά Λαγκαδικά, μαυρόν ἔχον μετά τής Λαναρόπουλος τον ανάκρισιν. Ο Λαγκάδικος μά ἔπεμψε, προσμαρτύρας, ότι παρά τοῖς Βούλγαροις ἔφερε διαμαρτυρίας διαδόσεις, ἀλλά φρίσσω καί τό λέγειν τά ἀληθοφορίας πρός αὐτούς γράψαν ἐπεκαλεσθέντων ἔνας ἐπεκτείνεται τό ἀληθοφόρος

Τὴν ἐπάνω δὲ ταύτην δεύτερον ἔδον ἄνω δυό, καὶ κατὰ τὰ φανέντα, ὁ Λόρδ ἔφη ἀφοσιωθεὶς ἐπανάληψον πρὸς τοὺς Βουλγάρους, πάλιν ὁ συνάντησις τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐρρεύμματος. Καυσονία, ἤτις καὶ αὐτὰς ἐκρυσόνεν ἄρδρα ἐπιδεξιά τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐπιτάματος, ἀφοσιωθεὶς ἐπανέρχας εἰς τὴν Λόρδ καὶ ἔχει τὴν ἐντολὴν νὰ μιλήσαι γράφοντας μετὰ ἀδείας

Κρίνω τὴν Α. Μ. ἂν εἰς τὰς συνδιαλέξεις τοῦ λαοῦ ἐπέτυχον ἀφοσιωμένοι εἰς βάθος, ἐκεῖ τῆς χώρας τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐπιτάματος καὶ ὅλαι. Εἰς ἀνάγνωσιν εἰς ἐμπιστοσύνας μου ταύτης, ὁ Μαρκάρης μοῦ ἐπιδείξεν ἐκεῖνο τὸ ἀφ' αὐτοῦ συνλαδὲν σχέδιον, ἐκεῖ ἐπιφέρεται ν' ἀκυρωθῇ εἰς τοὺς Βουλγάρους ἅμα ἐφαρμόσθῃ [illegible] τοῦτο ἀναγνοῦς, παρακάλεσα τὴν Α. Μ. νὰ μοῦ δώσῃ ἀντίγραφον ἅπαξ τὸ ἐνδέχεται τῷ Υ. Ε. Ὁ Μαρκάρης πρόθυμος συνέστησεν εἰς τοῦτο, καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ἔχει καὶ ἀπὸ μιᾶς τὸ ἐξῆς καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γράψῃ καὶ τὴν γνώμην τῆς κυρίας Κυβερνήσεως.

Ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ, ἐκεῖ ἐν ἄλλοις προσέρχεται εἰς τὸ φρονεύμενον σχέδιον, προσδιορίζεται τὸ Ἔρνοβον ὡς ἕδρα τοῦ Ἐξάρχου. Ὁ Ἔξαρχος ἔχει μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ Μαρκάρη, ἀλλ' οὐ ἐν αὐτῷ Μητροπολίτου ἔχουν μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἐξάρχου ἢ τῆς Σερβίας. Τὸ δὲ Βικάριον τοῦ Ἐξάρχου ἔχει γενεθῆ ἀπὸ ἐκείας παρὰ τῆς Πόρτας. Τὸ νὰ προσδιορισθῇ τὸ Ἔρνοβον ὡς ἕδρα τοῦ Ἐξάρχου ἦτον κακὸς καὶ ἔφερε βεβαίως νὰ ἀνα-

Α'

Αἱ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκκλησίαι, ἀναδαμβάνουσαι ἔδειν ἔθνους τῆς σημαίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν τῆς ὁρθοδοξίας αὐτῶν, ἀπαιτοῦσιν ἰδιαιτέραν ἔνωσιν ἐκκλησιαστικῶν παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σύστασιν, ὡς ἑξῆς:

Β'

Ἐξηνδρώθησαν Ἕλληνες διαφόροι ἐξ Ἀρχιμανδρίτου τοῦ δήμου τούτου σύστασιν ἀρχηγοπιεσθέντες, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ σχέδιον τῶν Ἐκκλησιῶν, ἔχουσα [illegible] διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν τὴν ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ἐν τῷ Μητροπολίτῃ ἀντίθετον τῷ λόγῳ, [illegible] τῆς Τοπρόβου καὶ ὅσες προσφωνήθησαν ὅλας: « Κατεστάλησαν Ἔξαρχος τῆς Πρὸς Ἕλληνας, τοῦ βουλγαρικοῦ δήμου.» Μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἐξάρχου δύναται διὰ ψηφοφορίας ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ Μητροπολίτου τῆς Πρὸς Ἕλληνας, ἐκλεγόμενον ὑπὸ τὸν ἀντίθετον τῷ λόγῳ Μητροπολίτου, ἀλλὰ τὸν τῆς χώρας τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ δήμου ἀμφιβόλιμον καὶ ἐπιβεβαιούμενον διὰ τὴν θύραν Ἑλλάνων. Ἡ δὲ ἕδρα τοῦ Ἐξάρχου ἔστω ἀγαθὸν ἡ αὐτὴ ὅσης τῆς Τοπρόβου.

Γ'

Ο Ζαρχος της Τρά(πεζας) Ευνόδου εν ασάσαις ταις τρα-
πεζαις αυτού όρφχε ένα μνημονεύη του ονόματος
του Οικουμενικού Πατριάρχου. Οι δε εν τω δήμω
Μητροσυρίας όρφχονται ένα μνημονεύωσι του ονό-
ματος ει του ιζάρχου αυτών, κατά το παράδειγμα
του Αρχιεπισκόπου Αθηναίων δρόνου της Κω-
που ή της Τράπ. Ευνόδου, κατά το παράδειγμα
της εν Ελλάδι Τράπ. Εκκλησίας. Οι δε εν αυτώ ένε-
κεν όρφχονται ένα μνημονεύωσι του ονόματος
τών Μητροπολιτών αυτών, εν δε ταις ένναις δεκάτοις
όρφχονται όλε ιζαρχος και η Ευνοδος μνημονεύη-
τών ονομάτων των τεσσάρων Πατριαρχών, του Οικου-
μενικού, του Αντιοχείας του Αλεξανδρείας και του
Ιερουσαλήμ, κατά την εκκλησιαζομένην τάξιν.

Δ'

Τα προς την εκτελουμένην εκκλησιαζομένην δίκη-
σιν αφορώντα, οίον τα περί εκκλησιών και χειρο-
τονιών Αρχιερέων, Ιερέων, διακόνων και χοίρων
εκκλησιαζομένων ορφανίας, περί κοινών Μοναχών
και Μοναχονών, περί γάμων και διαζυγίων, περί δίκη-
νόνος των εν τη περιφερεία του δήμαρχου τούτου
την δικαιοδοσίαν του ιζάρχου και των Μητροπο-
λιτών του δήμαρχου τυγχανόντων ένεκεν Μοναχηρίων
ιζαρχικών των γαμικών, άλλα διαφέροντα

περιπαίστα, περί τολμίας και εκκλησιαστικών του Ιζ. ε-
κλήρου, περί υπόζυγαρος του δήμου λόγου, περί αποδο-
μιμασίας αναθεωρουμένων βεβήλων, ταύτα πάντα
και τα τοιαύτα κατοικοδόμησται παρά τω Τράπ.
του δήμαρχου τούτου Ευνόδου, μετά του ιζάρχου αυτής,
δια τρόπων αυτών πράξεως, μη αναβαινόντων το
παράπαν τους ίδιους κανόνας των Αγίων και Τρά-
πεζαν Ευνόδων, τας παρεπαραδόσεις ήδη και ταις
διατυπώσεσι της ορθοδόξου αναλογούσης εκκλησίας.

Ε'

Ο Ιζαρχος και η Ευνοδος του δήμαρχου τούτου
όφφονται τα λαμβάνοντα παρά του Οικουμενικού
Πατριάρχου, τών εκκλησιών τέρμα, ούτινος
ενήμεροι, ούτε ίδιον. Μόνον και τα τοιαύτα.
Εν δε ταις πρωτοτύποις εκκλησιαζομένοις πράγμα-
σιν, άλλα δύνανται πολύτρεπτα και πρωτάκτως,
πρός υπόκλινα οικονομίαν και μηχανήν της ορ-
θοδόξου εκκλησίας, όφφονται εν αναφέρεται εις
τον Οικουμενικόν Πατριάρχην, αυτό δε ένα παρέ-
χη τη ταυτού πρωτάξει, ορθόφρων αναμένων ή
προφορών τα δίκτα πρός αυτήν ταύτην την
αναφερομένην Τράπ. Ιζαρχικήν Ευνόδον.

ΣΤ'

Ο Ιζαρχος μετά της Ευνόδου του δήμαρχου ό-
φφονται δωρεάν πάσας τας εκκλησιαζομένας και

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κοινὰς ὑποθήκας τῶν νῦν περὶ δικαιοδοσίας αὐτῶν χρειαζομένων εἰς πάσης δικαιοσύνης ἡ ἀρχήν. ἡ γὰρ μόνος τοῦ θεοῦ ἐστι. Αἱ δ' ἀποφάσεις αὐτῆς ἔχουσι μόνος ἰσχὺν καὶ ἰσοτιμίαν τοῦ θέματος καὶ ἰσοτίμου. Εἰ δὲ ἀμφιβολία τις μετάξυ τῶν διωρισμένων ὑποθέσεων, εἰ μὲν ἡ ὑποθέσις ὑπάρχει καθαρῶς ἀστυκαλικὴ, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Πατριάρχην ἢ περὶ βίου αὐτοῦ, διὰ τὰ χαριβάρη τὸ αὐτὸν σέρας αὐτῆς· εἰ δὲ ὑπάρχει ἑτέρα, ἀπερχόμεναι οἱ διαφερόμενοι εἰς ὃ ἂν ἐπιθυμοῦσι μετέρχεσι.

Ζ'.

Τὸ ἀνωτέρω βασιλικὸν βράβειον τοῦ ἐξάρχου δίχα ἐπιγράφει καὶ ἐνέγραψαν ἀπὸ [illegible] χρόνου τῶν Πατριαρχῶν ἢ τῶν ἀρχιερέων τῶν δικαίων τοῦ θέματος τούτου. Τῶν δὲ Πατριαρχῶν δύο ἐπιγράφει, διὰ ταυτότητα τοῦ Ἐξάρχου.

Αἱ νῦν τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου παραχωρούμεναι εἰς τὴν ἐπονομαζομένην βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν ἐπαρχίαι εἶναι·

Τὸ Τόμπροβον, τὰ Σμόλια, Ἡ Σόφια, Ἡ Νίσσα, Ἡ Βιδίνη, Ἡ Νικόπολις, Ἡ Δρύζερα, (Γάρμεν) Τὸ Κεζερλίκ, Ἡ Χόβλα, Ἡ Βελεσσάβα, Ἡ Βράνια. Τὸ Σαμακόβι, Τὰ Κορτβιά.

Τὰ εἰς τοὺς δύο ἐπαρχιῶν Βάρνης καὶ Μεσημβρίας κατὰ τὸ ἐπιτρεπόν τῶν ἐπόμενα βουλγαρικὰ χωρία (ἐξαιρουμένων τῶν ὀχτὼ Βάρνα καὶ Μεσήμβρια καὶ ὅσων τῶν παραχίων χωρίων τῶν Ἑλλήνων κατοικουμένων) ἀποτελέσματα ἐξ ἴσου βουλγαρικῆς ἐξαρχίας, δύνανται τὰ συναπαρτίσουσι χριστιανικὴν μητροπολιτικὴν ἐπαρχίαν, ἔχουσαν ἀναγνώρισιν τοῦ Ἔθνους, ὀνομαζομένην Μητροπολίτης Ἐχίνου, ἐπαύλεως καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ῥαμμένα κατὰ τὸ ἐπιτρεπόν βουλγαρικὰ χωρία τῶν δύο ἐπαρχιῶν Ἀγχιάλου καὶ Σωζοπόλεως δύνανται, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπόμενον τρόπον, ἵνα συναπαρτίσωσι ἐπαρχίαν Μητροπολιτικὴν, ἔχουσαν ἀναγνώρισιν τοῦ Ἔθνους, ὀνομαζομένην Μητροπολίτης Ἀγχιάλου. ἐπαύλεως εἰς τὴν ἐπαρχίας Θρακικοῦ, οἱ καζάδες οἱ καλουμένοι καθαρῶς νῦν Βουλγάρικοι, καὶ τὰ χωρία εἰς τὸν κάζα Λάο-μορε, ὁ κάζας μεκιάς καὶ ὁ κάζας τοῦ Κόβαν εἰς τὴν ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως δύνανται τὰ συναπαρτίσουσι ἀγχιστικὴν μητροπολιτικὴν ἐπαρχίαν, ἔχουσαν ἀναγνώρισιν τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ὀνομασθεῖσαν μητρόπολιν, τοῦ τὰ ὀνομασθῇ τῆς ἐπαρχίας ὀνομαζόμενος καὶ ὁ Μητροπολίτης. Ἡ δὲ τοῦ Θρακικοῦ διαφορὰ καθαρῶς νῦν τοῦ Οἰκουμενικοῦ

καὶ πρότερον, ὃς ἢ πρόκρον, δύναται δὲ ἢ ἔχαν καὶ
βίνοδος, ἡ δεῖξε ἵνα ἔχῃ τί αὐτῇ ἢ μετόχων αὐ-
τῇ, ἢ τὸ ὅσοῦν τὰ καταλιπόν δύο ἢ τρῆς πα-
τρὸς ἢ τὰ χάλκινον ἀρμαμοῦς, ὅσον ἂν προσυχ-
θοῦν, τῇ ἀδᾷ ὅμως τοῦ κατὰ καιρὸν κυριάρχου
θεσσαλονικέως, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν τί διο-
φόρους ἐπαρχίαις κυριοποιήσεων τεσσαρῶν ἀ-
μορεῖων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ